

1923 NOVEMBER 15.

ERDÉSZETI LAPOK

LXII. ÉVF.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

11. FÜZET

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Szerkeszti:

BUND KÁROLY

Megjelenik minden hó 15-én.

Előfizetési díj félévre 1200 korona

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai a tagjárulékok (alap. kamat vagy tagdíj) és az időnkint közzétett pótdíj fejében kapják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapesten, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. emelet

A lap irányával nem ellentéző hirdetések mérsékelt díjért közölhetők.

(Telefon: 37—22.)

Meghívó

az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlésére.

Az Országos Erdészeti Egyesület f. évi rendes közgyűlését szerdán, december hó 19-én d. u. 5 órakor Budapesten saját helyiségében (V., Alkotmány-utca 6. sz.) tartja meg a következő tárgysorozattal:

1. Jelentés a legutóbbi közgyűlés óta kifejtett egyesületi tevékenységről.

2. Elnök, két alelnök, 19 választmányi tag (15 négy évre, 2 három évre, 1 két évre, 1 egy évre) és a számadásvizsgáló bizottság választása.

A választmányból kilépnek, de újra választhatók: Andrassy Sándor gróf, Bodor Gyula, Csupor István, Eránosz Antal János, Fogassy Gyula, Karsai Károly, Kiss Ferenc, Kovács Gábor, Krippel Móric, Muzsnay Géza, Rimler Pál, Szabó József, Térfi Béla, Ulreich Gyula, Wellibil Károly.

További 3 hely elhalálozás, 1 hely lemondás következtében üresedett meg.

3. Az 1922. évi zárszámadás és az 1924. évi költségvetés előterjesztése.

4. Jelentés a Deák Ferenc alapítvány kamataiból kiírt pályázatokról.

5. Indítvány a jövő évi közgyűlés helyére és tanácskozási tárgyaira nézve.

6. Egyéb indítványok. (Ilyenek az alapszabályok szerint a közgyűlést megelőző napig a titkári hivatalnak bejelentendők.)

Van szerencsénk az egyesület t. tagjait felkérni, hogy a közgyűlésen minél számosabban vegyenek részt.

Az elnökség.

Gondoskodás fog történni, hogy a közgyűlés után együtt vacsorázni kívánó tagoknak a közelben fentartott hely álljon rendelkezésre, mely a közgyűlésen fog közöltetni.

Az erdészeti igazgatás ujjászervezése.

Írta: Enyedi János.

Az erdészeti igazgatásról szóló törvény miként való végrehajtásától függ, hogy az új állapot fog-e javulást hozni, vagy nem; hogy csak átszervezéshez, vagy ujjászervezéshez fog-e az végeredményében vezetni. Célszerűnek gondolnám, ha a végrehajtási intézkedések tervezete megbeszélés és vita tárgyává tétetnék, mert ennek gyakorlati szempontból nagy kihatása lehetne.

A hatásköri, ügyviteli, iratkezelési utasításokat kimerítő részletességgel kell elkészíteni, mert csak így lehet az egyöntetűséget és a célszerű egyszerűsítéseket biztosítani.

Meg kell állapítani a munkaköröket és az ezekkel járó felelősséget is. A munkakörök az általános igazgatási, a gazdasági, műszaki (ipari) és kereskedelmi (értékesítési) osztályokra tagozódhatnak; ezeken kívül a statisztikai munkakör (bérek, árak, készletek stb. nyilvántartása és kalkuláció) is

külön ellátást igényel. Ezeknek a kérdéseknek a részletes tárgyalásába jelenleg nem bocsátkozhatom, mivel most csak annak a fontosságát kívánom kiemelni, hogy az „erdőigazgatóság mellé rendelt számvevőség“ milyen módon szervezték meg.

1. Személyi tekintetben a kérdést eldönti az 1883. évi I. t.-c. 17. §-a. E szerint „erdő- és bányaszámvevőségi tisztviselő csak az lehet, aki a selmeci akadémiát végezte s az ott előírt vizsgálatokat letette“.

Természetesen a változott körülmények folytán a törvény helyes értelmezése csak az lehet, hogy az erdészeti számvevőség tisztviselőjétől erdészeti főiskolai képzettséget kell kívánni. Ezért megismétlem az Erdészeti Lapok 1922. évi október havi füzetében előadott azt a javaslatomat, hogy az erdészeti főiskolán a számvitelre és könyvelésre vonatkozó ismereteket nagyobb terjedelemben és az erdészeti példák tömegének ismertetésével kell előadni.

2. Dologi tekintetben idéznem kell az állami számvitelről szóló 1897. évi XX. t.-c. végrehajtásáról kiadott utasítás 220. §-át. E szerint „minden pénztár és anyagkezelő hivatal részére, valamint azon állami közegek részére, kiknek tulajdonképeni hivatásához az államvagyon kezelése nem tartozik ugyan, de akik tényleg állami pénzek vagy egyéb értékek kezelésével megbíznak (ezen meghatározás alá tartoznak a posta- és távirdahivatalok, valamint a vasuti és gyári pénz- és anyagkezelő hivatalok is), az illetékes minisztérium az 1897. évi XX. törvénycikkben és jelen végrehajtási utasításban foglalt elvek szem előtt tartásával, és tekintettel a kezelés tárgyát képező pénzek, értékek, anyagok stb. természetére, az állami számvevőszék előzetes hozzájárulásával (tv. 142. §.) *részletes szolgálati utasítást* bocsát ki. Az ezidőszerint érvényben levő pénz- és anyagkezelési utasítások ugyanilyen értelemben revízió alá veendő“.

Az erdészet a szóban levő részletes utasítással még adós. Kétségtelen pedig, hogy az erdészeti közigazgatás is csak akkor működhetik kifogástalanul, ha ezen utasítást mielőbb elkészíti.

3. Ezen utasításban új irányelveket kell megszabnunk úgy az anyag-, mint a pénz kezelésére, illetve számadására, könyvelésére nézve.

Magam is állítom, hogy úgy az anyag, mint a pénz elszámolása eddig is teljesen kifogástalan volt a becsületes kezelés és a pontosság szempontjából, de vannak olyan számadási rendszerek, amelyek éppen olyan megbízhatók, mint az ugynevezett kincstári könyvelési rendszer, de mégis határozottan előnyösebbek ennél. Ezek a számlaszerű elszámolási rendszerek és pedig az egyszerű és a kettős könyvvitel.

A célszerű számviteli rendszerek kijelölése és alkalmazása azért érdeklí az erdészetet, mert az ügyek legnagyobb része elszámolásokkal és kiszámításokkal kapcsolatos és az ilyen ügyekben az állami számviteli utasítás értelmében a számvetőség látja el a közigazgatási segédszolgálatot. Ez eddig különösen az elintézés gyorsasága szempontjából nem volt teljesen kielégítő, de nem a személyzet hibája, hanem a rendszer miatt. Ha tehát ezen javítani akarunk, akkor a múlt eljárásával szakítanunk kell és egész új irányokra, új rendszerre van szükségünk. A kisebbmértvű módosításokkal nem érhetünk célt.

A következő pontokban kívánom megismertetni és megindokolni az anyag- és értékszámlásoknak szerintem gyakorlatibb rendszerét.

4. A kincstári erdészet az anyagot az anyagszámadást is képező anyagnaplóban tartja nyilván. Ennek berendezése, ha alakilag nem is, de lényegében megfelel az egyszerű és pedig az ugynevezett amerikai könyvviteli rendszernek a nélkül azonban, hogy ennek előnyét is érvényre juttatná.

Az erdőszámvetőség eddig anyagfőkönyvet nem vezetett. Az állami számvitelről szóló utasítás 212. §-ának 14. pontja erre nézve a következő rendelkezést írja elő: „Az anyagszámadások rendszerint nem könyvelendők, amennyiben azonban olyan számadási ágaknál, melyeket több hivatal stb. kezel, az anyagkezelés egész forgalmának és összeredményének bármily időpontban kimutatására szükség van, a részletes utasítások értelmében anyagfőkönyvek rendezendők be“.

Nem szorul bizonyításra, hogy ilyen anyagfőkönyvek

vezetésére nemcsak a közigazgatási számvevőségi segédszolgálat érdekében, hanem a helyes ellenőrzés szempontjából is szükség van.

Kifogástalan szervezés mellett elképzelhetetlen, hogy az igazgatási központ ne tudja megállapítani, hogy melyik erdőhivatalnál mennyi árukészlet áll rendelkezésre. De szükségesnek tartom az anyagfőkönyv vezetését azért is, hogy az erdőgazdasági üzem nyilvántartási adatait ezzel ellenőrizni lehessen.

Az anyagfőkönyv vezetése természetesen többletmunkát jelent a számvevőségre; de ezzel szemben csökkenthető az eddigi munkamennyiség az anyagszámadások megvizsgálásával járó munkálatokkal, mert anyagszámadások nem szükségesek, tehát azok vizsgálatáról sem lehet szó. Az anyagszámadások mellőzhetésének magyarázata a következő egyenlet:

$$\text{Maradvány} + \text{bevétel} = \text{Kiadás} + \text{készlet, vagyis} \\ \text{Tartozik} = \text{Követel.}$$

A maradványt, a bevételt és a kiadást az anyagfőkönyv adatai szolgáltatják; a készletet pedig *lettározás* útján kell megállapítani.

Ha a lettározott, tényleges készlet adatait behelyettesítjük a fenti egyenletbe és ha a tartozik oldal összege egyezik a „követel“ összeggel, akkor a számadás helyes; ha nem egyezik, akkor vagy hiány, vagy többlet mutatkozik és ennek okát kell kutatni.

Ilyen rendszer mellett a számadási év végén azonnal meg kell a zárlat alkalmából állapítani, hogy valamely erdőhivatal (eddigi erdőgondnokság) vagy raktár anyagkezelése számviteli szempontból kifogástalan volt-e? A hiba, vagy a hűtlen kezelés azonnal kiderül és a megfelelő intézkedés azonnal megtehető.

Ennek a rendszernek a gyakorlati előnye az, hogy a számadóknak nem kell külön anyagszámadást készíteniök, hanem csak raktárkönyvet, vagy árukönyvet vezetnek; ezt a kereskedelmi életben „scontró“ könyvnek nevezik.

Az eddigi rendszer szerint az anyagszámadások vizsgálata évek hosszú sorára terjedt, sőt az állami számviteli utasítás is úgy rendelkezik, hogy a számadók felelősségét három évben állapítja meg. „A számadók, ha rendes időben beadott számadásaikra három év lefolyta alatt észrevétel nem közöltetett, sem felvilágosítással, sem kártérítéssel többé nem tartoznak.“

A számadási év végén való kötelező leltározásnak, a tényleges állapot felvételének előnyét nem tudom eléggé hangsúlyozni. Ebből tisztán lehet látni.

A számadási év végén most is megállapítjuk a maradványt, mint készletet, de nem tudjuk, hogy a számadási maradvány megfelel-e a valóságnak, vagy nem? Ha hiba fordul elő, ez éveken át huzódik az anyagszámadásokon.

A pénznél, amely szintén olyan, mint az anyag, nem elégünk meg ma sem a maradvány könyvileges megállapításával, hanem a pénztári készletet megolvassuk, leltározzuk és így győződünk meg a kezelés helyességéről. Ha ezt a rendszert helyesnek fogadjuk el a pénznél, akkor a mostani viszonyok között még értékesebb anyagkészletnél, árunál még fokozottabban indokolt a leltári számbavétel.

Ha tehát a kereskedelmi életben szokásos anyagkezelés és a kincstárnál követett eljárás mérlegét elkészítjük, azt hiszem, hogy az előny a két rendszer között nem lehet vitás.

5. A pénzelszámolásról, illetve az értékönnyvelésről általában azt tartják, hogy ahány ház, annyi szokás. De ez inkább csak az alakiságra vonatkozik, mert lényeg szerint az összes értékelszámolásokat három rendszerbe lehet foglalni: a kincstári, az egyszerű és kettős könyvviteli rendszer valamelyikébe.

Az egyszerű könyvvitel, mint az előző pontban is láttuk, kiválóan alkalmas a mennyiségek elszámolására, de az érték szerinti elszámoláshoz az erdészetnél nem ajánlhatom, mert csak kisebb igényeknek felelhet meg; nem nyújtja azt a tájékoztatást, amelyre szükségünk van.

A kincstári könyvelési rendszerről ugyanezt állithatom. Ennél csak a pénzügyi tekintetek domborodnak ki, a készpénz kiadása nélkül felmerülő vagyonsváltásokat ellenben elhanyagolja.

Az előírásoknak a foganatosításokkal, a kiadásoknak a bevételekkel való szembeállítására, ugyyszintén az eredményeknek a költségelőirányzattal szemben levezetett mérlege mind-mind csak számtechnikai munka, mely csak pénzügyi, számművelési birálatra tarthat igényt. Bennünket erdészeket pedig elsősorban nem ez a szempont érdekel, hanem az, hogy az az erdész, akinek ugyszólván minden tevékenysége pénzkidássaai vagy bevétellel kapcsolatos, növelte-e a rábizott vagyron értékét, vagy csökkentette azt?

A legujabb erdőgazdasági üzemrendezési utasítás szerint „a vágásforduló nagyságára elsősorban a gazdaság célja van befolyással. Ez a cél a szálerdőben a legtöbb esetben az ország faszükségletének leginkább megfelelő választékoknak gazdaságos természetése s ezzel lehetően magas, okszerű erdőjövedelem elérése. Vagyis a gazdaság a benne rejlő tőkék kielégítő kamatoztatása mellett nyujtson megfelelő magas tiszta jövedelmet“.

Olyan könyvelésre van tehát szükségünk, amelynek alapján meg lehessen bírálni, hogy az üzemtervekben kitűzött célt mennyire értük el.

Ugyancsak az üzemrendezési utasítás értelmében a tíz évenként végzendő üzemátvizsgálás alkalmával a gazdasági könyvek alapján össze kell állítani és ki kell mutatni a gazdaság pénzügyi eredményeit is. A nyilvántartások mintái ezen utasításban olyan egyszerű alakban vannak megállapítva, hogy a lefolyt évtized üzemének eredményeit már a nyilvántartások lezárásával ki lehet mutatni. A pénzügyi eredményeket is ezzel összhangban olyan könyveléssel kell vezetni, hogy a végeredményt is meg lehessen állapítani egyszerű összegezéssel. Mert lehetetlen, hogy a könyvelési rendszer fogyatékosága miatt a pénzügyi eredmények összeállítására olyan sok munkát okozzon, mint talán az egész gazdasági terv megszerkesztése.

Ezekkel, azt hiszem, bebizonyítottam, hogy az erdészeti számvitel és könyvelés rendszerének célszerű megállapítása nem annyira számvevősségi, mint inkább erdészeti szempontból fontos.

Tisztázni kell azt a kérdést, hogy a pénzügyi eredmények, illetve a tiszta jövedelem alatt mit kell érteni, hogy az üzem-
átvizsgálási munkálatokban a helyes adatokat tüntes-
sük fel.

A kincstári könyvelési rendszer szerint a nyers jövedelem az összes bevétel; ha ebből levonjuk a kiadások összegét, meg-
kapjuk a tiszta jövedelmet. Ez a szám azonban nem adja a helyes pénzügyi eredményt, mert az egyes kiadási tételek hasznosságát (produktivitását) figyelmen kívül hagyja. Már pedig nem lehet kétséges, hogy a termelési és szállítási költsé-
gek, az erdőmivelési kiadások, anyagok és termények vásár-
lása, az erdő feltárására, utak és más szállítási berendezések létesítésére, üzemi és üzleti épületekre fordított kiadások a tiszta jövedelem szempontjából egészen más elbírálás alá esnek, mint pl. a személyi járandóságok, vagy a közterhek stb.

A termelési és szállítási költségek a pénzkészletet csökkentik ugyan, de a vagyon értékét nem, mert amennyit kiadtam, annyival emeltem a kitermelt anyag (az áru) értékét; az erdő-
mivelési kiadások az erdő faállományának értékét növelik, tehát a készpénzkiadással szemben áll a birtok értékének emelkedése.

Szóval mindazokat a kiadásokat, melyek a vagyoni állap-
potot nem rontják, hanem csak azt idézik elő, hogy egyik aktív vagyónrész más aktív vagyónrészé alakul át, sőt esetleg ma-
gát a tőkét is növeli: ezeket a kiadásokat a tiszta jövedelem kiszámításánál egész más elbírálás alá kell venni, mint a va-
gyoni állapotot csökkentő kiadásokat.

Ehhez a bírálatához van szükségünk a kettős könyvvitelre, mely a nyereség- és veszteségszámlán dönti el a helyes eredményt. Ebből nemcsak azt lehet megállapítani, hogy mennyi volt a nyereség, vagy a veszteség, hanem azt is, hogy milyen vagyónrészeknél, milyen üzletágakban jelentkezik az és milyen mértékben?

A helyes könyvelés tehát éppen olyan, mint a térkép; elve-
zet bennünket a bírálat útján a gazdasági, üzemi, értékesítési, kereskedelmi területeken végzett tevékenységek csuespontjáig, az *eredmények* magaslatáig, ahonnan tisztán láthatjuk a már

megtett utat és megállapíthatjuk jövőbeni működésünk helyes irányát.

A kinestári könyvelési rendszer a díjmentesen kiadott illetményeket, illetve azok értékét nem számolja el a pénzszámadásában, pedig az a következtetés, az eredmény szempontjából igen fontos. Ha az uradalom a rezsifogatok eltartásához szükséges szénát maga szolgáltatja, nem elég ezt anyagszámadásilag kiadásolni, hanem értékében is könyvelni kell, hogy meg lehessen állapítani a fogatok tényleges költségét, mert a teljesített munka béregységét is csak így lehet pontosan kiszámítani. Tehát szükséges a rezsifogatok számlájának megterhelése a mellékhaszonvételek számlájának követelésével szemben.

A kettős könyvvitel a nyereség- és veszteségszámlán kívül minden számadási év végén köteles *mérleget* is készíteni, melyben a vagyoni állapot képét tünteti fel. Nem a bevétel és kiadásból levezetett tiszta jövedelmet, hanem az évi munkálkodás eredményét: a nyereséget vagy a veszteséget mutatja a mérleg és azt, hogy milyen értéket képvisel a vagyunk és milyen teher áll ezzel szemben. A mérleg megmutatja a gazdálkodás irányának helyességét is. Például ha nagy taroló vágásokat eszközölünk és ezen helytelen gazdasági szendszer miatt a felújítás sikertelen marad: akkor az áru vagyoneértéke emelkedhetik ugyan, de az élő faállomány értéke a mérlegben csökkenni fog. Ugyanez a jelenség mutatkozik akkor is, ha nagyobb tömeget használunk ki, mint amennyi az évi növedék, vagyis ha a használat a faállományban rejlő tőkét csökkentti. A birtok ilyen értékesökkenése jelentkezik a mérlegben akkor is, ha az értékesebb szálerdőgazdaságról a csekélyebb értékű sarjerdőgazdaságra térünk át.

A gazdasági rendszer birálatára tehát csak az olyan könyvelés alkalmas, amelyik évről-évre mérleget készít.

Ha az üzemterv összeállításakor meglevő vagyoni állapotot összehasonlítjuk tíz év múlva az üzem átvizsgálásakor talált vagyoni állapottal, akkor igenis meg tudunk felelni arra a kérdésre, hogy az elmúlt tíz évi gazdálkodás milyen pénzügyi eredménnyel végződött. Ennélfogva az üzemtervi

utasítás is a pénzügyi eredmények kimutatása szempontjából csak akkor hajtható végre sikeresen, ha a pénzügyi nyilvántartás és elszámolás a kettős könyvviteli rendszer szerint történik.

6. Az 1922/23. évi állami költségvetés az állami erdőgazdasági birtokokat és az államerdészeti igazgatást egymástól elkülönítve tárgyalja. A fentebb előadottak természetesen főképen az állami üzemek keretében tárgyalt állami erdőgazdasági birtokokat kezelő erdőigazgatóságokra vonatkoznak. A pénz- és anyagkezelést nem teljesítő erdőigazgatóságoknál a kincstári könyvelési rendszer is megfelelne ugyan, de itt is előnyösebb a számlarendszer szerint való könyvelés azért, mert akkor az egyes erdőhivatalok kiadása és bevétele külön számlán tartható nyilván és így az összehasonlításra, a bírálatra alkalmasabb.

Megjegyzem, hogy az erdőigazgatóságok a személyes járandóságokat eddig is személyi számlákon számolták el a személyi járandóságok számfejtőkönyvében. Ugyszintén a hasznobérek nyilvántartása is számlákon történt a hasznobéri könyvben.

7. Az erdőgazdaság kezelésével járó tevékenység három nagy munkakörre oszlik: a gazdasági, az ipari (műszaki) és a kereskedelmi (értékesítési) munkakörre. Ennek nemesak az igazgatási szervezésben kell kifejezésre jutnia a megfelelő osztályok felállításával, hanem a könyvelésben is. Csak így lehet megállapítani azt, hogy az elért nyereségben milyen értékű része volt a gazdasági, az ipari (fűrész stb.) és a kereskedelmi tevékenységet kifejtő munkakörnek.

8. Könyvelési eljárásunk részletes kidolgozásánál figyelembe ajánlom, hogy a statisztikai részt el kell különíteni a könyveléstől, nehogy a tulságos aprólékosság az áttekintés rovására essék. A részletezés ne a főkönyvben, hanem segédkönyvekben történjék. Pl. a bérszámlának munkanemek szerint való részletezése így tartható nyilván.

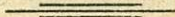
9. Kívánatos, hogy minden erdőigazgatóság bekapcsolassék a postatakarékpénztár és esetleg a m. kir. állami jegyintézet csekk- és clearing-forgalmába, mert ezzel a pénzkeze-

lést lényegesen lehet egyszerűsíteni. Erről magáról kellene egy külön cikket írni; ennél fogva itt csupán csak megemlítem.

10. Az erdőértékszámítás tudománya megadja a módot annak meghatározására, hogy milyen értéket képvisel az a vagyon, amelyet az erdőhivatal kezel. Ennek a vagyonnak mint tőkének változását, növekedését, csökkenését elszámolni, nyilvántartani, ellenőrizni az erdészeti szám- és könyvvitel feladata. Ezt a feladatot ápolni, fejleszteni az erdészet a múltban meglehetősen elhanyagolta és átengedte azok művelésének, akik a feladatban csak számműveleti munkakört láttak és megelégedtek a számszerint és számszaki szempontból való tárgyalással.

Az újjászervezés alkalmából kötelessége az igazgatásnak arra törekednie, hogy ezeken kívül az erdőgazdasági eljárások, valamint az üzemi és üzleti tevékenységek bírálatának szempontja is érvényesíttessék.

Kötelességemnek tartottam, hogy a figyelmet felhívjam ezekre a körülményekre. Sok tanulás és még több tapasztalat útján jutottam el idáig, ahol már tisztán látom elmaradottságunkat. Az erdészet iránt érzett rajongó szeretetem kijelölte a fejlődés útját is. Vajha megértésre is találnék!

Ujabb adatok a tölgylisztharmat peritheciúmá- nak hazánkban való előfordulásához.

(Az Erdőmérnöki Főiskola Növénytani Intézetéből.)

Irta: dr. Fehér Dániel.

- Az Erd. Lapok hasábjain¹⁾ a kérdés eddigi fejleményeit már lehető részletességgel ismertettem.

A múlt év őszén Mágocsy—Dietz és Balázs Emil egymástól függetlenül a peritheciúmokat több helyen megtalálták és a Balázs-féle lelet azonosságát a növénytani intézetben identifikáltuk is. Dacára annak, hogy már a múlt év folyamán a peritheciúmok előfordulása meglehetősen gyakorinak volt mondható, mégis a külföldi irodalomban Behrens óta újabb leletet csak Peyronel²⁾ hozott 1922-ben Róma mellől nyilvánosságra.

Az idei őszi folyamán Balázs Emil megint megtalálta őket. A beküldött anyagot ismét a főiskolai növénytani intézetben identifikáltuk és azonosságához semmi kétség sem férhet. A múlt évben beküldött termőtestek Baj község (Komárom vm.) erdejében (150—160 m. tgsz. f. magasság déli kitétség) nőtt fiatal esertölgyön (*Quercus cerris*) fejlődtek ki.

A most ősszel beküldött anyag fafája és lelőhelye a következő:

A. Szomód község (Komárom vm.) erdejében 250—260 méter tgsz. f. m. nyugati kitétségű hegyoldalon nőtt molyhos tölgy (*Quercus pubescens*) 1 éves sarjhatásain. Idő: 1923 szeptember 30-án.

B. Bánhidai határ, síkvölgyi erdőbirtok, Vadaskert nevű erdőrészlet 200 m. tgsz. f. m. nyugati kitétségű öreg 80—100 éves kocsányos tölgy (*Qu. pedunculata*) Jánosnapi hatásáról.

Hogy a peritheciúmok hazánk többi erdős vidékén az idén is megjelentek, a magam részéről nagyon valószínűnek tartom.³⁾ Tekintettel a fenti körülményre, célszerű lenne,

¹⁾ LXI. évf. 11/12 f. p. 168 és LXII. évf. 2 f. p. 71.

²⁾ Zeitschrift für Pflanzenkrankheiten 1922. XXXII. p. 139.

³⁾ Sopron környékén még nem találtuk meg.

lia azok az erdőgazdaságok, ahol a gomba az idén is fellépett, a megtámadott levelekből, a termőhely és lelet idejének, továbbá a fafajnak pontos megjelölésével vizsgálati anyagot küldenének be a főiskola növénytani intézetébe, miután ilyen módon a betegség biológiájának kérdését nagy lépéssel sikerülne a megoldáshoz közelebb vinni. Hogy a termőtestek felépése milyen biológiai körülménnyel van összefüggésben, azt csak a megfigyeléseknek több éven való folytatása deríthetné fel, ami elsősorban a magyar erdészeti kísérletügy feladata s ezért újólaj kérem azon erdőgazdaságokat, ahol a betegség fellépett, hogy adatok és vizsgálati anyag beküldésével az intézetet munkájában támogatni sziveskedjenek.

A termőtesteket a megtámadott leveleken apró fekete pontok alakjában jól ki lehet venni.

K Ü L Ö N F É L É K

Halálozás. *Rainiss* István, a Zichy-grófi divényi senioratus erdőtanácsosa f. hó 3-án elhunyt. A kiváló tisztviselőben az Országos Erdészeti Egyesület egykori rendes tagját, az *Erdészeti Lapok* munkatársukat gászolják. Béke hamvaira!

Személyi hírek. A földmivelésügyi miniszter saját kérelmekre Kovács Gábor min. tanácsost, a földmivelésügyi minisztérium erdőrendezőségi osztályának vezetőjét, továbbá Illés Vidor m. kir. főerdőtanácsost, a tatai erdőgazdasági szakiskola igazgatóját nyugalomba helyezte.

Mindkét tisztviselő távozása az aktív szolgálat köréből érzékeny veszteség arra a szolgálati ágazatra, amelyben évtizedeken át működtek.

Felolvasás az Országos Erdészeti Egyesületben. Pinkert Zsigmond tanítóképzőintézeti igazgató folyó évi december hó 12-én (szerdán) délután 5 órakor az Országos Erdészeti Egyesület tanácstermében. Kiskunfélegyháza határának szikes talajáról tart előadást. Kérjük tagtársainkat, hogy az előadáson minél számosabban megjelenni sziveskedjenek.

Az alföldi erdőtelepítés első kitüntetettjei. Hódmezővásárhely 132.000 kat. hold kiterjedésű, elsőrendű buzatermő határa az ország fában legszegényebb vidéke. Az ottani gazdák belátták, hogyha ez így marad, előbb-utóbb nem lesz termésük, azért az Alföld fásításának eszméjét meleg szeretettel karolták fel és a fásítási törvényt örömmel üdvözölték. Hódmezővásárhely város 1920-ban *Lázár Dezső* gazdasági főtanácsos indítványára 6 kat. hold területet adott ingyen az állami csemetekert céljaira, melyen a csemetenevelés az 1921., 1922. és 1923. években igen jól sikerülve, ezideig egymillió csemete adatott ki a vásárhelyi gazdáknak. A kiültetett csemetéket jól ápolták, miről a földművelésügyi miniszter képviselőjében *Kaán Károly* államtitkár, az Országos Erdészeti Egyesület képviselőjében gróf *Széchenyi Bertalan* vbtt. júliusi szemleutjuk alkalmával meggyőződve, javaslatukra a m. kir. földművelésügyi miniszter dr. *Könyves Lajos*, *Kovács Jenő*, *Hódi László*, *Makó Lajos*, *Makó János*, *Makó András*, *Gregus Máté*, *Kenéz József*, *Kamocsai Gábor* és *Benes Gyula* hódmezővásárhelyi lakosokat *elismerő oklevéllel* tüntette ki. Az izlésesen kiállított oklevelek a hódmezővásárhelyi Gazdasági Egyesület november hó 4-én megtartott közgyűlésén adattak át. A közgyűlésen *Lázár Dezső* gazdasági főtanácsos, elnök méltatta az Alföld fásítását és hála szívvel emlékezett meg *Kaán* h. államtitkárnak az Alföld fásítása körül szerzett hervadhatatlan érdemeiről, majd *Kaán* üdvözlő táviratát olvasta fel a közönség tüntető óvációja mellett. Utána *Kiss Ferenc* miniszteri tanácsos a miniszter megbízásából szép, buzdító beszéd kíséretében nyújtotta át az okleveleket és egyben bejelentette, hogy a vásárhelyi kerület vezetőjét, *Ormós Zsigmond* m. kir. erdőtanácsost és munkatársát, *Molnár* *András* I. oszt. műszaki altisztet a földművelésügyi miniszter szintén elismerésben részesítette. A megjutalmazottak nevében *Kovács Jenő* mondott köszönetet, áthárítván az érdemeket az államerdészetre. A vásárhelyi fásító gazdák közül többen belátván az Országos Erdészeti Egyesülettel való kapcsolat elvitázhatatlan előnyös voltát, már a múlt évben az egyesület tagjai sorába vétették fel magukat. A kitüntetésben részesültek közül egyesületünknek tagjai: *Hódi László*, *Kovács Jenő*, *Gregus Máté*, *Kenéz József* és *Kamocsai Gábor*. A közgyűlésen a gyulai és makói gazdák is képviseltették magukat, utóbbiak már ajánlkoznak is a fásítás terén nemes versenyre.

Árváltozás. Kaán Károly: „Erdőgazdaságpolitikai kérdések” című művének ára ezentul 1600 K, az „Erdőgazdasági problémák” című füzeté 800 K. Ezenfelül posta- és csomagolási költség fejében 400, ill. 200 K küldendő be az Országos Erdészeti Egyesülethez.

Adományok az Országos Erdészeti Egyesület támogatására. Ujabban adományoztak: Vuk Gyula 50.000 K, Szabadszállás község 50.000 K, báró Rubidó Zichy Iván 40.000 K, gróf Cziráky György 100.000 K, Biedermann Imre báró 100.000 K, Kirchnopf Ernő 3000 K, Riedl Gyula 11.000 K, gróf Széchenyi Antal és Frigyes 108.000 K, Mester János 1800 K, Krivanek Ferenc 9000 K, Szabó Sándor 800 K, Gogola József 6840 K, egri érsekség 30 ürméter tűzifa, Biró Jenő 4000 K, gróf Károlyi József 80.000 K, Tamás Ferenc 10.000 K.

Fogadják az áldozatkész adakozók ezen az uton is az egyesület őszinte köszönetét.

Adományok a főiskolai menza javára. Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület közgyűlését megelőző ismerkedési estélyen e célra összegyűlt 1,907.000 K, a takarékpénztárak és bankok egyesületétől 6,000.000 K, v. Rhédey László erdőmérnöktől 10.000 K folyt be. A főiskola rektora és ifjusági köre ezen az uton is köszönetet mond a nemesszívű adakozóknak.

Az Országos Erdészeti Egyesület pénztáránál teljesített befizetések 1923 október havában.

A rövidítések magyarázata:

Alapítványi kamat	= ak.	Hozzájárulás	= Hj.
Alapítványi tőketörlesztés	= att.	Időközi kamatok (takarékpénztári)	= ik.
Altiszti segélyalap	= Asa.	Készpénzalapítvány	= k. a.
Attutó bevétel	= ab.	Könyvek	= k.
Báró Bánffy-D. alapítvány	= BBa.	Lakbér	= lb.
Bedő-Albert-alapítvány	= BAa.	Lapdíj (Erd. Lapok)	= ld.
Egyéb bevétel	= Egy.	Nyugdíjalap	= Ny. a.
Erdészeti Lapok egyes füzetei	= EL.	Perköltség	= Prk.
Erzsébet-királyné-alapítvány	= E. a.	Postaköltség	= pk.
Értékpapírok kamatai	= Ek.	Rendkívüli bevétel	= rb.
I. Ferenc-József-alapítvány	= I. F. J. a.	Szantner Gyula-alap	= Sza.
Goldmann Henrik alap.	= GHa.	Tagsági díj	= td.
Hirdetési díj az E. L.-ban	= hd.	Gr. Tisza-Lajos-alapítvány	= TLa.
Hirsch Istvánné, szül. Kraft Anna	= H. I. a.	Wagner Károly-alapítvány	= WKa.
segélyalapítvány	= H. I. a.	Üzemtervi nyomtatványok	= üz.

Aprily Ernő td. 1000.—, Ajtai Sándor allap 5000.—, könyvek 3900.—, pk. 4100.—, Ajtai Jenő td. 1000.—, kk. 100.—, Ambrus István hd. 880.—, Ld. 400.—.

Bogár Mihály Ld. 2400.—, Balogh Ernő td. 1000.—, Béky Albert td. 1000.—, Böszörményi Sándor Ld. 1000.—, Baráth Béla td. 1000.—, Bátornyhasznosi erdőg. 4550.—, Barsy Richárd td. 1000.—,

Beyer Jenő td. 1000.—, Burdáts János ak. 750.—, Béiy Sándor td. 1000.—, Biloveszky Béla td. 1000.—, Botos Sándor kk. 1000.—, Babos József kk. 500.—, Biró Jenő td. 1000.—, Hj. 4000.—.

Csopony Ede hd. 3000.—, Cseke Lajos td. 1000.—, Cservenka László K. 5640.—, pk. 3000.—, td. 1000.—, Chabada Géza ak. 1000.—, Csép Béla Ld. 2000.—, pk. 2000.—.

Dnaskovich József td. 1000.—, Debrecen város hd. 6105.—, Diós-
jenői urad. hd. 1442.—.

Engel A. és fia td. 1000.—, Egri érsekség Hj. 329.960.—, Enyedi János td. 1000.—.

Faértékesítő Hiv. hd. 53.327.—, Földes Tibor td. 1000.—, Foró György Ld. 1200.—, Fodor Gyula td. 1000.—, Fejér József pk. 400.—, Francisc Vilmos td. 1000.—, Fröhlich Brunó td. 1000.—, Faért. Hiv. Ld. 1300.—, Fisch József td. 1000.—, Ferenczi Miklós K. 600.—, pk. 100.—, Franz János td. 1000.—, üz. 1000.—, Földmiv. min. Hd. 91.255.—, Ld. 66.600.—, Faragh József 500.—.

Gyuresó József td. 1560.—, Glóser Dezső td. 1000.—, Gaál Benő Ld. 1000.—, Gerstbein József td. 1000.—, Gogola József K. 12.380.—, pk. 2620.—, Gösswein Lajos td. 1000.—, Gruber Gyula td. 1000.—, Gulyás Jenő td. 1000.—, Gaul Károly td. 1000.—, Geilert Géza td. 1000.—, Gellert József td. 1000.—, Grillusz Arthur td. 1000.—, Gösswein Lajos kk. 200.—, Gyalogh János pk. 400.—.

Hellós Gyula td. 1000.—, Horváth Arvéd td. 1000.—, Horváth József Ld. 1350.—, Hibbján János ak. 1000.—, Hajdu János td. 1000.—, Hammersberg Géza td. 1000.—, Héjas Kálmán td. 1000.—, Hajdu János td. 1000.—, Hinfner György td. 1000.—, Hyross András Ld. 1340.—, pk. 160.—, Herbst Árpád 500.—.

Ilosvay Lajos ak. 1000.—, Imnyi Aurél td. 1000.—, Illés Vidor kk. 100.—, pk. 400.—.

Jurovits Hugó td. 1000.—, Jászovári prépostság Hd. 2276.—, Jantyik József Ld. 1200.—.

Károlyi József gróf Hj. 80.000.—, Kardoss Kálmán 500.—, Kuka József td. 2000.—, Kallivoda Andor ak. 1000.—, Kerek József Ld. 750.—, Kófalussy Győző td. 3000.—, Kozma István td. 1000.—, Kovács József hd. 1500.—, Kovaliczky Vladimir td. 1000.—, Koller József 1500.—, Kinkovits István td. 1000.—, Kačanovszky József td. 1000.—, Kolozs József td. 1000.—, Konck Tamás td. 1000.—, Könczey Árpád td. 1000.—, Kőszegi fenyőmagpergető hd. 4387.—, Karácsony Sándor td. 1000.—, Kunstadter Hírlap Ld. 3000.—, Kleé Nándor Ld. 1200.—, Kovács Pál td. 1000.—, Kozarits György K. 3900.—, Kiss Ferenc Ka. kieg. 100.000.—, Koreny János Ld. 3000.—, Kalmár Ferenc Ld. 1200.—, Kósa Gyula td. 1000.—.

László István Ld. 600.—, Lengyel Sándor td. 1000.—, Lipesev László td. 1000.—, Létay Gyula üz. 2300.—.

Müller József 500.—, Mérey Andor td. 1150.—, Matolesy András td. 1000.—, Mattusoviits Péter ak. 1000.—, Masztics Gusztáv td. 1000.—, Molnár József td. 1000.—, Magyarországi Faértékesítő Hivatal WKa. 11.000.—, Molitorisz Ákos td. 250.—, Ftb. 720.—, pk. 500.—, Maczurka János Ld. 600.—, Müller József K. 3820.—, pk. 800.—, Miskolci erdőhivatal pk. 3000.—, Ld. 300.—, Marsalkó Ferenc td. 1000.—, Matyasovszky Emil td. 1000.—, Medveczky Ernő td. 1000.—.

Nyitray Ottó td. 1000.—, Nagykőrösi erdőbirtokosság ak. 1000.—, Németh Béla td. 1000.—, Nagy Lajos pk. 200.—, Nagy László ak. 1000.—, Kalkieg. 1000.—, Neumann István 500.—.

Osztroluczky Miklós td. 1000.—, Orbán László td. 1000.—, Ondrus Gyula td. 1000.—, Osterlamm Ernő td. 1000.—, Orth Pál td. 1000.—, Orosz Antal td. 1000.—.

Pukács Endre kk. 100.—, Pellion Árpád 850.—, Pleyer Zoltán td. 1000.—, Pethő Andor td. 1000.—, Pápa—ugodi hitb. üz. 41.150.—, pk. 3350.—, Pintér Lajos td. 1000.—, Pócz János Ld. 1200.—, Plander Lajos td. 1000.—, Proksch Henrik td. 1000.—, Pájer István td. 1000.—, Petényi Keresztély td. 1000.—, Pfeiffer Gyula td. 1000.—, Pethő Andor 2600.—, Pannonthalmi főapáts. Hd. 12.205.—.

Raimiss Béla td. 1000.—, Rőczey Géza td. 1000.—, Roboska Soma td. 1000.—, Ráduly János td. 1000.—, Repiczky Gusztáv Ld. 1000.—, Rappensberger Andor td. 1000.—.

Somogyi Zoltán td. 1000.—, Stégmeier Ödön td. 1000.—, Somogyi Sándor K. 5480.—, Soós Károly td. 1000.—, Schmidt Gusztáv td. 1000.—, Seifert Béla Epk. 1200.—, pk. 300.—, Samu István td. 1000.—, Spettmann János td. 1000.—, Sággy Kálmán WKa. 10.000.—.

Szimeszter József Ld. 1200.—, Szabó Géza td. 1000.—, Szalay Géza dr. td. 500.—, Szillágyi Ferenc td. 1000.—, Szabó József ak. 1000.—, Szukics János Ld. 400.—, Szabó Benedek td. 1000.—, Székács Vince td. 1000.—, Szabó Géza Epk. 1200.—, pk. 800.—, Szeder J. Epk. 1200.—, Szőlke Győző td. 1000.—, Szeóts Béla 550.—.

Trauer Ervám td. 1000.—, Terway Gyula ak. 1000.—, Tomasoovszky Imre Epk. 1200.—, Tóth József Epk. 1200.—, pk. 300.—, Terstyánszky László td. 1000.—, Tamássy József Ld. 1200.—, Tóth Ferenc Ld. 1200.—.

Urbantsek Jenő td. 1000.—, Uher József td. 1000.—.

Veszprémi káptalan erdőhiv. hd. 7872.—, Vidos Miklós td. 1000.—, Vághó Lajos hd. 1800.—, üz. 1000.—, pk. 1400.—.

Wehofer Mihály td. 1000.—.

Zombory Ignác td. 1000.—, Zirci apátság üz. 39.400.—, pk. 3600.—, Zöldi Ferenc Ld. 1200.—.

Az „Erdészeti Lapok“ 1923. évi XI. füzetének
HIRDETÉSEI.

**Az ERDÉSZETI LAPOK mellett mérsékelt közlési díjért
a lap irányával nem ellenkező hirdetések kiadatnak.**

Dijszabás. Kéthasábos szélességben (107 mm) garmond betűvel vagy ennél nagyobb betűfajttával szedett hirdetés milliméterenkint 120 korona. (Egyszeri megjelenés mellett egész oldal 20000 K.) Táblázatos és garmond betűnél kisebb betűfajttával szedett hirdetések másfélszeres egységárral számíttatnak. Ismételt megjelenés esetén megfelelő árkedvezmény.

Apró hirdetéseknel egy szó 80 K, álláskeresleti hirdetéseknel 40 K.

Külön mellékletek megegyezés szerint.

Magyar Erdőbirtokosok Faértékesítő Részvénytársasága

Budapest IX, Calvin-tér 7. sz.

Elvállalja termelt, tővönálló vagy feldolgozott fakészletek bizományi értékesítését, vesz és elad bármily mennyiségű tűzifát és fűrészelt anyagokat. Értékesítési kérdésekben készséggel áll az erdőbirtokos és erdőtiszt urak rendelkezésére.

(2. XI. 10.)

Erdész, 37 éves, róm. kath., nős, középiskolát és háromévi szakiskolát végzett, husz év óta erdészeti szolgálatban, tizenegy éve önálló erdőkerülő, jó vadász, kitünő bizonyítványokkal, állást keres. Cim: Kristofek Béla erdész, Kaposvár, Baross-utca 18.

(4. III. 2.)

FAELADÁSI HIRDETMÉNY.

A honti volt urbéres bir.okosság tulajdonát képező, Hont község (Hont megye) határában és a drégelypalánki vasuti állomástól 6 km.-nyire fekvő „Rövidék“ és „Kutberek“ nevű legelőterületén vevő által kitermelendő mintegy 48 tömörköbméter tölgyszálfa, 79 drb tölgyrud, 629 ürköbméter kemény és 24 ürköbméter lágy vegyes tűzifa tövön, az 1923. évi december 4-én délelőtt 9 órakor, honti járási főszolgabíró hivatalos helyiségében megtartandó írásbeli zárt ajánlatok benyújtásával összekötött nyilvános szóbeli árverésen el fog adatni.

Kikiáltási ár, melyen alul ezen fatömeg eladása meg nem történhetik, 28,884.400 korona. Bánatpénz 2,900.000 korona.

A szabályszerű okmánybélyeggel ellátott, kellően kiállított és a most jelzett bánatpénzzel készpénzben vagy óvadékképes magyar állami értékpapirokkal felszerelt zárt ajánlatok, melyekben feltétlenül kijelentendő, hogy ajánlattevő az árverési és szerződési feltételeket ismeri és azoknak magát teljesen aláveti — az árverést megelőzőleg nyújtandók be az árverést vezető honti főszolgabíróhoz.

A beadott ajánlat borítékára rávezetendő: „Ajánlat a Hont Kutberekre haszon és tűzifára.“

Utó- vagy kellően fel nem szerelt ajánlatok figyelmen kívül hagyatnak.

A részletes árverési és szerződési feltételek a honti járási főszolgabírónál, a balassagyarmati m. kir. állami erdőhivatalnál és a nagymarosi m. kir. járási erdőgondnokságnál tekinthetők meg.

Hont, 1923 november 10-én. (19) A községi előljáróság.

Tölgy-, bükk-, nyár-, hárs-,

DIÓ-GÖMBFÁT

*és egyéb keményfarönköket is
bármely mennyiségben vásárol*

Furnérgyár és Keményfatermelő rt. Bpest IX, Csont-u. 1.

Dr. LAMM ANTAL

FENYŐMAGPERGETŐGYÁRA

KÖRMEND

Ajánl legmagasabb csiraképességű összes

**ERDEI TÜLEVELÜ- ÉS
LOMBFAMAGVAKAT ÉS
GYÜMÖLCSMAGVAKAT
VALAMINT KÜLFÖLDI
DISZFENYŐMAGVAKAT**

(9. VII. 1.)

35 éves, nős, szakvizsgázott erdőőr, 6 évi kincstári és uradalmi szolgálattal, január 1-ére állást keres. Erdőgazdasági munkákban, kis- és nagyvad tenyésztésben teljes jártassággal bír. Megkereséseket Zátovits Sándor erdőőr, B. Réde (Veszprém vm.) címre kér. (16)

Erdősegédnek ajánlkozik nőtlen fiatalember, aki a vadtenyésztést, vadóvást, mesterséges fácántenyésztést, mérgezést hosszabb ideig nagy uradalomban gyakorolta. Cim: Ambrus István, Budapest, Amerikai-ut 11. (8)

Erdész, 33 éves, róm. kath., nős, ki öt év óta mint önálló erdész működik, az erdészet és vadászat, a mezőgazdaság kül- és belterjes műdozataiban teljes jártassággal bír, jó bizonyítványokkal állást keres. Cim: Geistbrein József urad. erdész, Dunakiliti, Moson megye. (10)

Tölgy- és esermakkot megvételre keresünk: Kocsánytalan tölgy 60 q, esermakk 20 q, kocsányostölgymakk 20 q, összesen 100 q. A makk jó minőségben és zsákokban november végéig szállítandó. Árajánlatokat kér Coburg hercegi erdőhivatal, Pusttavaacs, Pestm., via Örkény. (15)

A gróf Draskovich Iván sellyei hitbizományi uradalmának erdőhivatala a tél folyamán befogásra kerülő vadaskerti fővadállományából

SZARVASBIKÁKAT ÉS TEHENEKET

bocsát eladásra. A fővadállomány teljesen egészséges, úgy nagyméretű testi fejlettsége, mint rendkívül erős és szabályos agancsképződése folytán elsőrendű tenyészanyag. Már évtizedek óta a lelővéssre került szarvasbikák agancsai úgy a berlini, mint a wieni és budapesti agancskiállításokon számtalan I. díjjal és tiszteletdíjjal lettek kitüntetve. A szállítási és eladási módozatokra nézve az érdeklődőknek az **Uradalmi Erdőhivatal Sellye (Baranya megye)** készséggel ad felvilágosítást.

(13 III. 1.)

Elsőrendű egyéves esertőlgycsemete eladó. Ara ezrenként 50 kg. buza tőzsdei ára, csomagban, ab vasuti állomás. Legkisebb szállításmennyiség 5000 darab. Pannonhalmi főapátság erdőgondnoksága, Pápakovácsi (Veszprém vm.) (14)

26 éves, 4 középiskolát végzett, szakvizsgázott egyén, ki a belső és külső erdőgazdasági munkákban, valamint az apró- és nagyvadtenyésztésben és vadászatban teljes jártassággal bír, segéderdészi vagy vadászai állást keres január 1-ére vagy későbbre. Megkereséseket „Szorgalmas” jelige alatt a kiadóhivatal továbbít. (17)

Erdőlegénynek, gyakornoknak óhajtom bejuttatni uradalomba, 19 éves, értelmes, jó megjelenésű, erős testalkatu fiatal, ki erdőgazdasági szakiskolába készül. Megbízhatóságáért szavatok. Oltósy Győző fővadász, Esztergom. (6)

Pályázati hirdetés. Központi erdőmérnöki állás töltendő be a kalocsai érseki uradalomnál, csakis hosszabb gyakorlattal bíró, az adminisztráció és erdőrendezés terén tökéletes jártassággal bíró, okleveles erdőmérnökkel. Érdeklődők forduljanak az érseki uradalom erdőhivatalához. Kalocsán. (18)

2272—1923. sz.

PÁLYÁZATI HIRDETMÉNY.

A nagyméltóságú m. kir. földmivelésügyi miniszter urnak 1923. évi október hó 20-án kelt 29281. számú felhatalmazása alapján a soproni m. kir. bányamérnöki és erdőmérnöki főiskola erdőrendezéstani tanszékénél megüresedett tanársegédi állásra pályázatot hirdetek.

A tanársegédi állással a X. fizetési osztálynak megfelelő fizetés és lakpénz élvezete van egybekötve. A tanársegéd szabályzatunk értelmében csak ideiglenes minőségben három év tartamára neveztetik ki, mely idő azonban meghosszabbítható.

A pályázni kívánókat felhívom, hogy erdőmérnöki képesítésüket, eddigi alkalmaztatásukat bizonyító okmányokkal, születési anyakönyvi kivonattal felszerelt kérvényeiket, ha jelenleg már alkalmazásban vannak, hivatali előljáráóságuk útján, ellenkező esetben közvetlenül a m. kir. földmivelésügyi minisztériumhoz címezve, a soproni m. kir. bányamérnöki és erdőmérnöki főiskola rektori hivatalához 1923. évi november hó 30-ig nyujtsák be.

Akik állami szolgálatban nem állanak, tartoznak a kérvényhez még erkölcsi és orvosi bizonyítványt esatolni.

A közszolgálatban nem állók pályázati kérvénye 2000 K beadványi, mellékletei 200—200 K bélyeggel látandók el.

A közszolgálatban állók kérvénye ellenben bélyegmentes.

Ezen állás betöltésénél az 1922:I. t. c. 24. §-a alapján végelbánás alá vont, ezen állásra előképzettséggel bíró alkalmas állami alkalmazottak előnyben részesülnek.

Sopron, 1923. évi október hó 27-én.

A főiskola ezidőszerinti rektora: **Dr. Mihalovits János** (7)

UNGHVÁRY LÁSZLÓ RT.
GYÜMÖLCSFAISKOLÁJA
CEGLÉD

Kérjen árjegyzéket

Kérjen árjegyzéket

AMERIKAI FEHÉR ÉS MAGAS KÖRISCEMETÉK

PRIMA AKAG KETEYES ÉS CSERFACSEMETÉK

KÖSZEGI FENYŐMAGPERGETŐGYÁR KÖSZEG

ajánl
garantált idei frisstermésű
lombfa-, tűlevelű- és gyümölcsmagot

TÖLGY-, CSER- ÉS BÜKKMAKKOT

lombfa-, tűlevelű-csemetéket. Diszbokor-
csemeték :: Gyümölcs-
vadoncok

Külön árajánlattal szívesen szolgálunk

Vadászatilag teljesen jártas, jó ajánlatokkal rendelkező szakvizsgázott erdőőr, a diósjenői (Nógrád megye) urad, erdő-
őri állásért pályázhat. Igényeinek megjelölése mellett mutassa
be okmányainak másolatait. (11)

Karácsonyfa eladását már most jelentse be **dr. Schultz**
Károly országos erdőmérnöki irodájánál egyéb eladnivaló
fájával együtt.

Erdőrendezési, földmérési, határmegállapítási munkálatokat
vállal ezen iroda.

Erdőbirtokot, mezőgazdasági birtokot vesz eladásra vagy
bérbé.

Mérnöki műszereket vesz bizományba eladás végett.
Budapest, IX., Ranolder-utca 23. II. 24. (12)

„Az Erdészeti Lapok“ 1923. évi XI. füzetének tartalma:

	Oldal
Meghívó az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlésére	333
ENYEDI JÁNOS: Az erdészeti igazgatás újjászervezése	334
Dr. FEHÉR DÁNIEL: Újabb adatok a tölgylisztharmat peritheci- umának hazánkban való előfordulásához	344
KÜLÖNFÉLÉK: Halálozás. — Személyi hírek. — Felolvasás az O.E.E.- ben. — Az alföldi erdőtelepítés első kitüntetettjei. — Árvál- tozás. — Adományok az O. E. E. támogatására — Adakozások a főiskolai menza javára	345
Az O. E. E. pénztáránál teljesített befizetések 1923. okt. hóban ..	347
HIRDETÉSEK	I-VI